

OROSHÁZI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

XIV. évfolyam 3. szám

2017. Karácsony

Az igazi karácsony

Íme, beköszöntött hozzánk a legszebb, a legkedvesebb ünnep, a tiszta örömök napja, a szent karácsony! Róla énekl az egyház, hogy «ma mézzel folyók lettek az egek». Igen az ég, melyről azt hitték, hogy érc és vas, az az ég megolvadt, s mézzé lett, s lelkünkbe szívárgott. Hitünk boldogító tudatában lejött maga az ég a földre, mikor eljött az, ki a mennyországot nekünk megnyitotta, s az Isten neheztelését szeretetre fordította. S lám, mily erős e tudat; melegít a hidegben, s életet ad a fagyban, s az ember ez örvendező hitnek jeléül, reményeinek karácsonyfájául fölállítja az illatos, zöldellő fenyőt, mely akkor is ébren van, mikor a természet alszik, s akkor is él, mikor a hólepel szemfödője alatt pihen a föld!

Üdvözlégy, a lelki világnak, a dermedő szíveknek, a szemfödős lelkeknek örökké díszlő, illatos karácsonyfája: Úr Jézus! Üdvözlégy; csak-hogy eljöttél! Sokáig vártunk, most már el nem eresztünk! Szomjúhozó szívvel szívjuk lelkünkbe alakodat; ellessük minden mozdulatodat; érdeklődünk orcád, hangod, sírásod, tehetetlenséged, gyöngeséged iránt. Érdeklődünk főnséges lelked, belső életed iránt; sejtjük a gyermekek lelkének nagy voltát, mely az Istent látja, s gyermekszívvel viseli el a nagy gondolatok súlyát.

Napsugár nem melegíti, csillagok reszketnek le rá; környezetén megakad szemünk; de a barlang, az alomszalma, az állatok, a jászol nem a szájalomnak, hanem a fölségesnek benyomását teszik ránk. Előttünk mindez fontosabb, mint Róma, a palatium, s az impérium; a barlang imponansabb, mint a Cézár palotája, a jászol jelentősebb, mint Augustus diadalszekere, a szalma drágább, mint babérkoszorúja; mert meglátjátok, hogy ez mind szerepet cserél: a Cézár palotájából rom lesz, a koszorúból szemét, a diadalszekérből forgács, mialatt a barlang templommá szélesbül, a jászol oltárrá lesz, s rajta áll Krisztus, az Isten Fia, s előtte térdelnek azok, kik Isten gyermekei akarnak lenni.

S ez a nagy tény, hogy az Isten ember lett, s hogy Krisztusban nyilvánítottatta magát, — hogy értelmén fölragyogtatta az evangéliu-

mot, s szíve szeretetében az Isten üdvözítő kegyelmét: ez a nagy tény a világ fordulója, s a boldogulásnak jegyében álló világtörténelemnek szerencsés kiindulása. Ki hinné, hogy dacára e mindent ígérő kiindulásnak járatlan utakra, s útvesztőkre kívánczik, s az életnek sötét éjszakáját más világszállal, s nem a karácsonyi fényvel akarja földeíteni? Ki hinné, hogy dacára az Isten Fia képének, a karácsonyjé szent víziójának, más eszményekről álmodozik, s tisztább szeretetet, gazdagabb életet, romlatlanabb erkölcsöt keres? Ki hinné, hogy az Isten országát más alapokon akarja fölépíteni, s bizalmatlankodva, s gyanakodva a kegyelemtől a természethez, az Isten Fiától az

emberhez fordul? Ki hinné? s mégis így van; így van, s így lesz; mert ez az éjnek, s a télnek, a lelkek éjének, s a szívek telének hatalma a világ fölött, s valamint az első karácsony szent ünnepe éjben, s télben jött le a földre: úgy jön le azontúl is minden egyes ember éjébe, s telébe a karácsony víziója, s amely lelkekben fölragyog, ott azt kegyelemből teszi; a kegyelem erejében legyőzi a tévely éjjelét, s a világ szeretetét.

A tévedések éje Krisztus óta is borong a világ fölött; így akarta azt az Úr, hogy a ragyogó Krisztus-kép az éj sötét háttéréről emelkedjék fel fölségesen; az eszmények tört gipsz-mintái ezentúl is ott hevernek a művészi alakítás műtermében, hogy romjaikban is tanúságot tegyenek az igazi műremekről; a bábéli torony építése ezentúl is folyik, s ezentúl is igaz a próféta szava: «Szövetségre léptünk a halállal s a pokollal kötést tettünk... a hazugságot tettük reményünké, s a csalárdság ad nekünk menedéket»; de mindezt bizonyára azért, hogy most is megvalósuljon, amit akkor mondott az Úr: «Íme, én követ teszek le Sión alapjába, próbált, becses szegletkövet; beépítem az alapba», s rajta építem föl templomomat. De bármint legyen, biztos, hogy a világ éjét csak a karácsony fénye, az emberiség álmát csak a karácsony víziója képes földeíteni.

Biztos; mert hát hogy legyen alkotás szebb, tisztább, nemesebb, mint melyet az örök, végtelen szeretet

folytatás az 5. oldalon

Kegyelemteljes karácsonyt, és Isten áldásaiban gazdag boldog új évet!

Az OKIK Klub őszi programjai

A nyári táborok után augusztusban indult az új évad.

A felnőtteknél vidám grill-partival, amelynek keretében Iványi László plébános úr tartott – képekkel illusztrált – érdekes előadást görögországi szolgálatáról.

A fiatalok évadnyitóján Borsi Vince tanár úr és tanítványa, Baranyi János a sport és mozgás fontosságát világította meg a jelenlévők előtt, majd szabadtéri ügyességi gyakorlatokkal, labdajátékokkal tették még emlékezetesebbé ezt a délutánt.

Szeptemberi klubfoglalkozásunk témája volt: magyarként élni más országban. Sutyák András és felesége Romániából, Tornyáról jöttek. A békés egymás mellett élés szép példáját ismerhettük meg az Ő elbeszéléseiből. Egy jelentős mondatukat idézném: „Nem a külön-

böző népek fiai haragszanak egymásra, csak a politikusok próbálnak minket összezsugorítani.”

Szeptember végén ismét részt vettek klubosaink a Szent Gellért Ifjúsági Találkozón, amelyet idén a vidám-ság jegyében rendeztek meg.

Októberben Magyarországon élő külföldieket kérünk fel, akik kedvezően nyilatkoztak itteni fogadtatásukról, a magyarok vendégszeretetéről és elfogadó magatartásáról. Köszönjük Wilfried Hellenthalnak német és Timothy D. Lehmann-nak angol nyelvű beszámolóját, valamint tolmácsaik: Mary Hellenthal és Furda Szabina közreműködését. A komoly rész után Fehér Béla és együttese, a KLuBB vidították fel az egybegyűlteket. Ezt a nagyszerű programot több fiatalnak is hallania kellett volna!

Október végén felnőtt klubunk egy felejthetetlenül szép kiránduláson vett részt Tornyán és Aradon. Egy hónappal később pedig Varga Béla fafaragó művész előadásban és alkotásaiban gyönyörködhattunk.

Szintén novemberben, a hagyományossá vált Credo koncert most sem okozott csalódást. Megható tanúság-

tételeikkel az ifjú hallgatók hitbéli fejlődését is segítették.

Ismét meghirdettük az élelmiszergyűjtést a nagyszalontai árvák javára, készülnek a sütemények a haj-

léktalanoknak és az ajándékok az időseknek, folynak a karácsonyi műsor próbái; egyszóval: a szokásos szeretetszolgálatokkal készülünk a Megváltó születésének ünnepére.

November végén egy új lehetőséget is kaptunk: klubházunkban két reggelen vendégül láthattuk a szovátai

madrigál kórust, a Szokolay Bálint madrigál kórus tagjaival együtt. A kórustalálkozó felemelő élménye és a sok kedves új barát gazdagította közösségünk életét.

December másodikán Kiss Illés baptista lelkész meggyújtotta első adventi gyertyánkat. Szívhez szóló áhítatát a fiatalokból álló baptista együttes kísérte, énekükkel és gitárzenével. A klubtagok jelentős számban vettek részt az ünnepségen, köztük többen katolikus hittanosaink is.

A második gyertya meggyújtásra, december 9-én Iványi László kanonok urat, római katolikus esperes plébánost kértük meg.

A továbbiakban evangélikus és református lelkész testvéreink szolgálják az OKIK gyertyagyújtásokat.

Karácsonyi műsorunkat december 14-én 15 órakor tekinthették meg az érdeklődők.

Hagyományos évbúcsúztatónk december 30-án 16 órakor lesz.

A 2017-es évet Isten kegyelme kísérte, minden programot a januárban eltervezett módon tarthattuk meg, amit imáinkkal halásan megköszönünk Neki.

Bánkiné Borbély Mária
klubvezető

Templomszentelési évfordulónk

November 19-én megemlékeztünk templomunk felszentelésének évfordulójáról.

Az alapkövet 1921. június 11-én, Jézus Szíve főünnepén helyezték el. Gyorsan haladt az építkezés. Már 1922. augusztus 10-én a toronygombot, majd a keresztet is felhelyezték a torony tetejére. A kétmázsás vaskereszt 43,1 méterre van a földtől. A templom titulusa: JÉZUS SZÍVE. Az építészeti terveket Siegel Albin és Szóts Imre műépítészek készítették neoromán stílusban. Ezek alapján a templom hossza 36 méter, befogadó képessége 1500 fő. Az összes költség 12.454.268 koronába került.

A templomszentelést Brém Lőrinc kanonok, püspöki helynök végezte 1922. november 19-én. (Brém Lőrinc később itt halt meg, az Alvégi temetőben nyugszik.) A templom fölépítéséről fekete márványtábla emlékezik meg a jobb oldali szenteltvíztartó oszlopon.

Az ekkor már súlyos beteg építető püspök, gróf Széchenyi Miklós végső kívánsága az volt, hogy az új templomban kialakítandó kriptába temessék el. 1923. december 1-jén Budapesten elhunyt a püspök, s mivel még nem készült el a sírhely, ezért ideiglenesen a Kerepesi temetőben temették el, majd a kriptá elkészülte után 1924. június 17-én helyezték itt örök nyugalomba. A kriptát Siegel Albin építész tervezte, melyet a templom kereszthajójának jobboldali részén képeztek ki. Fekete márványlappal van lezárva, fölötte Horváth Adorján szobrászművész fekete márvány keresztje áll, rajta főhéher korpusz a Szent Szívvel.

Az Eötvös József Katolikus Általános Iskola és Óvoda karácsonyi ünnepsége

Ünnepre gyűlt össze december 22-én 9 órakor az Eötvös József Katolikus Általános Iskola és Óvoda apraja – nagyja, templomunkban.

Az óvodások, az iskolások és a pedagógusok részvételével meghitt karácsonyi ünnepséget rendeztünk a Megváltó születésének tiszteletére.

Iványi László esperesplébános atya ünnepi szavai után az óvodások kedves, adventi várakozásról szóló műsorát hallgattuk meg.

A gyermekeket betanította: Szőke-Molnár Csilla és Bazsali Sándorné.

Ezt követte az iskolások karácsonyi játéka, melyben a gyermekek Jézus születésének történetét adták elő. Az iskolai kamarakórus részvételével még emelkedett az előadás ünnepélyessége.

A műsort összeállította és betanította: Sitkei Katalin.

A Kaláris táncsoport jelnyelven, a Szent Karácsony eljött című dalt adta elő.

Betanította: Orbánné Kovács Ilona.

Az műsort az iskola egyesített pedagógus és gyermekkarának karácsonyi hangversenye zárta, amely még emlékezetesebbé tette az ünnepet.

Vezényelt: Sitkei Katalin.

Az ünnepség, László atya áldásával zárult.

Sitkei Katalin

A karításmunka Istentől kapott küldetés

2017-ben 42 önkéntes részesült Caritas Hungarica Díjban, amelyet október 7-én, szombaton adott át Spányi Antal püspök, a Karitásznak elnöke és Écsy Gábor, a segélyszervezet igazgatója. Az ünnepségen részt vett Mádldalma asszony, a Karitásznak jószolgálati nagykövete is.

A hálaadó szentmisén koncelebrált közel 20 plébános, akik a díjazottakkal vettek részt a közös ünnepségen. Spányi Antal püspök a nap ünnepéből kiindulva - Rózsafűzér királynője, Szűz Mária -Istennek mondott örök igenjét állította példaként az ünneplők elé:

„A keresztények régóta tudják, hogy ha a Krisztust követő életet akarják követni, Krisztusnak valóban hűséges tanítványai akarnak lenni, akkor legjobban teszik, ha Máriával együtt indulnak Krisztus nyomába.”

A szentmisét követően adták át az elismeréseket, melyeket azok az önkéntesek kaptak, akik a Katolikus Karitásznak tevékenysége során a legtöbbet tettek karitatív tevékenységben a rászorultakért, mint például az idősek, betegek, fogyatékkal élők és a társadalom peremére sodródott családok támogatása.

A díjazottak nevében Karneval Margit az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye egyik kitüntetettje mondott köszönetet

A Szeged-Csanád Egyházmegyéből: Korsós Mihályné - Hódmezővásárhely, Dr. Miseta Mária – Szeged és Mészáros Géza – Orosháza részesült a kitüntetésben.

Adventi gyertyagyújtás

Az Adventi koszorú első gyertyájának meggyújtásakor, melyet a Mária Társulat végzett, hangzottak el a következők, emelve ennek az emlékezetes eseménynek és ennek a szent időszak kezdetnek az ünnepélyességét:

„Tudom, a hegynek le kell omlani,
akkor jön, ha a völgy is egyenes,
Uram, évekig készítem utad,
amelyen hozzám végre eljöhess.
Mint kisdéd jössz, ki szív-bölcsőt keres?
Vagy úgy toppansz be, mint vőlegény?
Mécsemet minden nap megtöltöm,
Örök adventben várlak én.”
(Adorjánna Nagy Aranka: Örök Adventben)

Gyarmathy Irén: Jöjj el karácsony!

Hordozlak magamban egész évben,
sokszor rád gondoltam nyári éjben,
eszembe jutottál reggel, délben,
álmodban, ébren, nyárban és télben.

Néztelek kitágult gyermekszemmel,
hallgattam mit üzensz, figyelemmel,
siettem hozzád, mint kicsi diák,
ahányszor jöttél, szebb lett a világ.

Vártalak később, hogy felnőtt lettem,
s az ajándékot már magam vettem
kicsinek, nagynak, ifjúnak, vénnek:
szívemből tisztán szárnyalt az ének.

Várlak még ma is, karácsony, drága,
apró gyermekként a szemem táva,
szívemből ma is szárnyal az ének,
tisztán ragyogsz, bár múltjanak évek.

Szívemben voltál, szüless meg mára,
minden embernek karácsonyára,
s maradj velem, míg múltnak az évek:
Jöjj el, Karácsony! – úgy várlak, kérlek.

Az igazi karácsony

folytatás a címlapról

sugallt, s az Úr keze alkotott! Hol villanjon ki győzelmesebben a teremtő hatalom ereje, s öröme, mint a megtestesülés titkában. Hol legyenek tisztább vonásai a teremtő észnek, hol lágyabb színei az örök szépségnek, hol édesebb hangjai a harmóniának, mint az Isten műveinek koronájában, saját magának legtökéletesebb képében, Krisztusban?

Aki őt látta, az el nem felejtheti; aki elfelejti, az még nem látta; annak a szívébe a karácsonyi fény még nem hatolt bele; annak a lelkét a Krisztus ragyogó képének víziója még nem érintette meg. Ti ugye bújjátok a könyveket, forgatjátok a kódexeket, új bizonyítékokat kerestek, s nem veszitek észre, hogy a karácsonyi fényt nem Jeruzsálemből hozták az írástudók katedráiról, s a Krisztus-képet nem faragták Athénben, sem Efezusban. Ne keressétek ott; a karácsonyi fény az ég-ből jött; az egy nagy tény; s a Krisztus-kép a Szentlélektől fogantatott, s megtestesült; az egy nagy kegyelem. S ennek a fénynek, s ennek a kegyelemnek befogadására hívó, bízó, alázatos lélek kell, mely az élet adventjén keresztül vágyódik, mely a remény antifónáit énekli, s mely a próféták virrasztó szemével nézi a Krisztust, s mosolyogva suttagja: Tudtam, hogy eljön; íme, ő az!

Azért félre írástudók lármája, Jeruzsálem vásárja, farizeusok disputája, félre, el veletek! Térdeljünk le a csendes, betlehemi barlang előtt, s hagyjuk magunkra behatni ezt a legszentebb éjt. Fönt az égen csillag ragyog; a próféták szavát hirdeti néma, ékesszóló nyelven; nem csitíthatja el szavát láрма, nem boríthatja el fényét ködfátyol; amerre jár, s ahová elragyog, odakiáltja: csillag támad Jákobból. A földön szelíd fényesség támad; szelíd, mint az olajmécse fénye, tiszta, mint a napsugár, kedves, mint a boldogult lelkek visszfénye, s e fényességben angyalok éneke csendül meg: Dicsőség mennyben az Istennek, s békesség a földön a jóakarató embereknek... dicsőség... békesség! Ez a legszebb ének, mely a földön elhangzott; szebb, mint a pacsirta éneke, mikor napsugár, s a rét illata emeli a kis dalost a magasba; szebb, mint a szerető szívnek legédesebb éneke; szebb, mint minden ének, mert nincs teljesebb összhang mint az, mely Krisztusban lett. Különben is ez nem annyira az angyaloknak, mint az Úr Jézusnak éneke, ezt ő komponálta; az angyalok csak kísérik e dalt, mint a nagy olasz festők képein, ahol a kis Jézust hárfás, citerás, hegedűs angyalok környékezik; ezt az összhangot Krisztus szerezte nekünk.

Ó ragyogó csillag, ó angyalarc, ó édes ének, legszentebb éj, dicsőség és békesség ömlik el rajtatok! Ti vagytok keretei a megtestesült Igének; nélkülöttek szétfoszlik a Krisztus-kép! Most már értek karácsony-éj [Csillagos lélek, tiszta szem, édes szeretet, s nyugodt lelkiismeret kell az embernek: akkor épen a világ éjében, s az élet sötétségében ragyog föl számára a karácsonyi fény, s ő megismeri Krisztust. Aki pedig beszélni akar neki róla, annak azt mondja: hadd el, kérlek; minek a szó, hiszen látom! Ez aztán karácsony, mely nem volt, hanem van; karácsony nem Betlehemben, hanem a hívó s szerető lélekben; mézédés és fényes, szent karácsony!

*Prohászka Ottokár
1901*

„... és Istennek, ami az Istené!”

(Mt 22,21)

Gyermekmise 2017. október 22.

2017. október 22-én, vasárnap délután gyermekmisére gyűlhettünk össze templomunkban, ahol óvodások és kisiskolások énekelhettek, beszélgethettek együtt László atyával az Úr Jézusról.

Kivetített képeken is láthattuk az evangéliumban felolvasott történetet, amelyben Jézus azt mondja: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré; és Istennek, ami az Istené.” (Mt 22, 21). László atya és a gyermekek közösen fejtették meg, vajon mit adhatunk mi Istennek? Szeretetet, kedvességet, segítő figyelmet a társaink iránt, és szívünknek hálatelt részét, amely imádkozásra indít minket, és arra buzdít, hogy ellátogassunk a templomba, minél gyakrabban.

Szentmisénk egyik legszebb pillanata volt, amikor a gyermekek az oltár elé léptek, kérve, várva, hogy László atya megáldja őket:

„Kicsi vagyok én, majd megnövök én,
Jézus Krisztus oltárához odalépek én.”
(Jézus hív és vár 73.)

Nagyné Arany Brigitta hitoktató

Megújult a szentetornyai Laposi temető keresztje

November 1-jén, Mindenszentek ünnepén szentelte meg Iványi László tb. kanonok, orosházi esperesplébános a Laposi temető felújított keresztjét.

A kereszt már igen rossz állapotban volt, a pléhkrisztus csak egy rozsdás ócskavas lemez volt.

A kereszt felújítását, a corpus művészi átfestését **Ökvös András** orosházi festőművész végezte. Köszönet a szép munkáért.

Ugyancsak köszönetet mondunk **Rajki János** szentetornyai kőműves vállalkozónak, aki munkájával szintén hozzájárult a kereszt felújításához.

KARÁCSONYI MISEREND

Orosháza

december 24. vasárnap	10:00:	Advent 4. vasárnapja – vasárnapi mise
december 24. vasárnap	17:00:	Karácsony vigíliája – magányosok miséje
december 24. vasárnap	00:00:	Éjféli mise – Urunk születése
december 25. hétfő	10:00:	Karácsony ünnepi mise
december 26. kedd	10:00:	Karácsony másnapja, Szent István vértanú
december 31. vasárnap	10:00:	Szent Család Vasárnapja – házaspárok megáldása,
december 31. vasárnap	17:00:	Év végi hálaadás
2018. január 1. hétfő	10:00:	Újévi ünnepi mise

Szentetornya

december 25. hétfő	8:00:	Karácsony ünnepi mise
2018. január 1. hétfő	8:00:	Újévi ünnepi mise

Csaba testvér gondolatai

(Ablak a végtelenre. Bp., Helikon 2009)

„A szeretetből vállalt küzdelem szül meg bennünket.” (Böjte Csaba)

„A döntéseidnek súlya van, és döntéseidből újabb döntések nyílnak előtted. Ezekből a döntésekből születik a jó is, de a rossz is ezen a világon.” (Böjte Csaba)

„A sötétség a világosság hiánya. Nem lehet összetörni és kilapátolni az ablakon. Sokkal egyszerűbb, ha meggyújtunk egy gyertyát. Tehát nem a rossz, a hiány ellen kell küzdeni, hanem életre hívni a fényt, a saját életünkben és másokéban egyaránt.” (Böjte Csaba)

Dzsida Jenő: Egyszerű vers a kegyelemről (1934)

(Dzsida Jenő válogatott versei. Bp., Kozmosz, 1980)

Csodákat próbáltam:
arannyal, ezüsttel
hívtam a népeket,
jöjjenek énhozzám!
Hiába, hiába,
az arany nem kellett,
az ezüst nem kellett,
nem jöttek énhozzám.

Elmondtam naponta
tíz hegyi beszédet,
gyönyörű szavakat,
ígéző szavakat,
hiába, hiába:
egy fül sem fülelte,
egy szív sem szívelte
a hegyi beszédet.

Tüzet is akartam
rakni az erdőben:
nyulacska ne fázzék,
őzike ne fázzék, -
hiába, hiába!
Gyújtófám kilobbant
és a tűz nem akart
gyúlni az erdőben.

S egyszer csak maguktól
gyúlnak az emberek,
együgyű szavamtól
sírásra fakadnak,
ránézniem alig kell
s a tűz is felszökken, -
az Ur áll mögöttem.

FELHÍVÁS!

A katolikus temetők nyilvántartási rendszerének korszerűsítése folyamatban van. Kérjük, adategyeztetés céljából szíveskedjenek felkeresni a Temető Gondnokságot a rendelkezésre álló dokumentumokkal együtt 2018. január 2-től kezdődően, rövid határidőn belül.

Érdeklődni: 06-30/442-2827 telefonszámon Edmann Antal temetőgondnoknál lehet.

„Egy este a hajléktalanokért”

Szolidaritás éjszakája

Az idén 14. alkalommal rendezte meg a Segítő Gondoskodás Alapítvány a hajléktalanszállóval és az Önkormányzattal együtt a Szolidaritás éjszakáját, melyen az idén az orosházi Katolikus Karitásztagjai is részt vettek.

Egy falat kenyér, egy korty meleg tea, jó szó. Ezzel kínálták a szervezők a hajléktalanokat és a velük egy estére szolidaritást vállalókat az orosházi Árpád kertben. Az Egységes Szociális Központ igazgatója a beszédében kihangsúlyozta, hogy a hajléktalansághoz egyetlen végzetes döntés is elegendő, azonban visszakapaszkodni rendkívül keserves.

A hajléktalan szálló lakói rövid bemutatkozó filmükben ismertették az elmúlt évben milyen korszerűsítéseket hajtottak végre az épületen annak érdekében, hogy komfortosabb, korszerűbb legyen. Ilyen pl. a nyílászárók cseréje, a szigetelés, az akadálymentesítés és a szobákban az emeletes ágyakat is lecserélték, és korszerűbb berendezésekkel látták el. Ezután kis műsorral kedveskedtek a jelenlévőknek.

Az est folyamán bárki vehetett az előre elkészített zsíros kenyerekből, forró teából, fánkocskából és a helyi cukrászdák felajánlásaként hozott különböző süteményekből.

A jó hangulatot a helyi Klub zenekar biztosította koncertjükkel.

Az orosházi Vöröskereszt önkénteseinél bárki megmérthette a vérnyomását, egészségügyi tanácsokkal látták el az érdeklődőket és az újraélesztést is megtanulhatták egy szimulációs bábun.

Az est egyik legnépszerűbb résztvevője a tűz-zsonglőr volt, aki színvonalas műsorával zárta az estét.

A hangulat ezen az estén is baráti volt, reméljük, hogy jövőre még többen leszünk, akik szolidaritást vállalnak a hajléktalanokkal.

Orosháza, 2017. október 13.

*Baranyainé Murvay Sára
karitásztag*

J E L E N L É T

„Az Ige megtestesült Názáretben,
Kit Mária szűzen szült Betlehemben.

*Ezt az igaz nagy Isten bölcsessége
Mindeneknek javára cselekedte.”*
Zsaskovszky: Énektár (1855)

Ez a jelenlét legnagyobb lelki ajándékunk a Mindenható kegyelméből. Mit jelent, mit tegyünk érte? Próbáljuk megélni a külső-belső csendet, imádságos lélekkel, így haladjunk Ő felé, a mélyből a magasba.

Nincs akit magára hagyjon az Isten, akinek ne tervezte volna be az életébe azt a pillanatot, amikor a lelke számára megnyílik a mindent megvilágító bizonyosság, melynek vonzata a komoly lelki élet.

Pillantsunk bele világi életünkbe. Mire vágyunk? Amely örömet okoz (általában átmenetileg): jólét, utazás, sport, szórakozás, művészet, családi, baráti együttlét... Van, aki emberi lelkekben keres egy-egy szigetet, ahol megpihenhet... Itt is nagy a csalódás lehetősége, bánat, ha elvész a kapcsolat, szomorúság, fájdalom marad utána.

Minden, ami a világban kívánatos és értékes, csak a maga idejében kincs. Alig várjuk, hogy megkapjuk, s ha idővel elénk sodorja az élet, arra sem méltatjuk, hogy lehajoljunk érte, átlépünk rajta. Már másra vágyunk?

Az ember változik, mint az évszakok. Érzékenyebben kívánjuk, ami nincs, becsüljük, amit birtoklunk. Valami hiánya minden embernek van. Gyarló testbe öltözve jár a lélek, ám szükségünk van erre a testre, mint a cselekvés eszközére.

A megvilágosodás mindig nehéz napok után jön. Nem az azon a testi otthon, a lelki, amely szentség felé sóvárog, a leselkedő bűnnel harcolva.

Mindannyian Isten gyermekei vagyunk, egy család a kereszttségben. Meghívásunk van a menyegzői lakomára, ha felöltjük a menyegzői ruhát - a Szent Lelket - a tisztaság köntösét, őszinte bűnbánat előzményével. Bebocsátást kérünk az irgalom bőségébe, ahová - ismerjük a Szentírásból - be-

gedést nyert az elveszett bárány, a tékozló fiú, a házasságtörő asszony és még sokan mások.

Így érkezhünk meg abba a Jelenlétbe, amelyet így erősít meg a Lk 17,21: „Isten országa közöttetek van.”

Őbenne élünk, mozgunk és vagyunk. Ő bárcsak kiemelne bennünket ez a ráébredés a sötétségből a világosságba. Ez az élet értelme: a megtérés, a megvilágosodás.

Buktatók, de segítségük is vannak. Hogyan juthatunk idáig? A túl nagy örömben vagy szerencsében van valami nyugtalanító. A kiváltságokat féltetni kell!

A fájdalomban, szenvedésben, küzdelemben van valami titokzatos báj, ennek köszönhetjük, ami jó van bennünk.

Kempis Tamás szerzetes - teológus mondta: „A tökéletes-ségre törekvéshez nincs más mód, csak a keresztút.”

Ne féljünk a keresztűtől!

„Vedd fel naponta a keresztet és úgy kövess engem.” (Mk 8,34)

Karoljuk át és máris itt a JELENLÉT, ezzel együtt a Békeség.

Így búcsúzik el Lelki atyánk a Szentmise végén, tőlünk:

„Menjetek békével.”

Mi visszük magunkkal a mondat erejét. A Szentháromság jelenlétével telve mondjuk:

„Istennek legyen hála.”

Dr. Bertók Éva

Adventi koszorúkészítés a plébánián

**OROSHÁZI
KATOLIKUS
TUDÓSÍTÓ**

Kiadja: Jézus Szíve Plébánia
5900 Orosháza, Deák Ferenc u. 18.
www.oroszhaziplebania.hu

Felelős kiadó:
Iványi László tb. kanonok,
esperes, plébános

Szerkesztő:
Mészáros Géza

Tördelés:
Iványi László

Nyomtatás:
MMD TEAM

